

κρασί σας δὲν πιστεύω νά μού ἀποποιήθητε τὴν τιμὴν νά μέ βοηθήσετε ν' ἀδειάσουμε δυό τρεῖς μποτίλλιες ἀπ' αὐτό.

Ο 'ξενοδόχος' σας μέ τιμᾶ.

— Προσπαντων δὲν ὑπάρχουν ἔξοχότερες μεταξύ μας, ἀπάντησε δό Κόμης, δὲν εἶμα παρά ἐνας μέτριος χρυσοχόος, ἐμπόρος δῶρως καὶ σεῖς. Σεῖς τρέψετε τοὺς ἀνδρώντος κ' ἔνω κατασκευάω χοιμῆματα γά νά τοὺς στολίσω... Εἴμαστε λοιπὸν συνάδελφοι.

— Α, κυρίε, ἀπάντησε δό Τρουζέλλος, τι εὐτυχής πού θὰ είσθε, ἀφοῦ εἰσότε τοσού εὖημος.

— Μά τὴν πιστών μου, ναί ! ἀπάντησε, μ' ἀρέσει νά γελῶ· καὶ σεῖς, ξενοδόχος μου ;

— 'Ετοι κ' ἔστι !

— Τότε λοιπόν, ἐμπόρος στὸ κρασί ! Τρέξε νά φέρως κρασί. Καὶ οίνος εὐθράνειαν καρδιάν, καθὼς λέει ο Γραφή.

Ο καπτίλος ἐβήγκης κ' ἐτράβηξε γά το ὑπόγειο.

— Πλός σου φάνεταν αὐτὸν τὸ παλαικάρι ; ωρτήσεις ὁ κόμης τὸ Λαντρό.

— 'Ο Τρουζέλλος ; Ποιὺν δυνατός ! Τι μπράτσα, θεέ μου, τί μπράτσα ! Μου φάνεταν πώς γεννήθηκε νά φέρῃ δόπλα.

Ο κόμης χαμογέλασε :

— Κι' ἔγω πιστεύον πῶς ἔχει κλίση στὰ δόπλα ;

— Καὶ πῶς αὐτόν;

— Σοῦ μιλούσσος πρὸς λίγους περὶ τῶν τεσσάρων δολοφόνων που μού ἔτετησαν σήμερα Μαδρίτη.

— Μπά, τὸν διένοψεις δό Λαντρό, μή τυχόν κι' δ...

— Ναι, καλά τὸ πατάλαμεις. Μαζὶ μ' αὐτούς, εἴταν κι' δό κύριος Τρουζέλλος. Είνε φανερὸς λοιπόν ὅτι ο πονηρὸς αὐτὸς είνε δραγάνος τοῦ Δόνι Διάτ' κι' διτὶς ἐδός ποὺ εἴμαστε, βρισκόμαστε στὸ στόμα τοῦ λόγου.

Μόλις ἐπείσθη δό Λαντρό διτὶς κι' δό Τρουζέλλος εἴταν ἔνας ἀπὸ τῶν ἀποτελεμέντας νά δολοφόνησσον τὸν κύριο του, τραβήξεις κ' ἔξεκρμασε τὸ σταθῆ του ἀπὸ τὸν τοῖχο.

— Λαντρό ! ἐφώναξε κ' ὁ κόμης γελάντες, κάνε μου τὴν χάρη νά κάτσησης σήμερα σου.

— Τὸν συγχρετεῖς λοιπόν ; φώτηρεν δό Λαντρό μὲ σφιγμένα τὰ δόντια.

— 'Οχι. Λέν τὸν συγχρωῦ, δέν τὸν συγχρωῦ καθόλου. Πρέστος τὸ παρόν δύος σου ἀπαγορεύω νά τὸν σκοτωσθῆς.

— Αν δὲν τὸν σκοτώσως ἔγω τῷδε ' ἀναγκασθῆτε νά τὸν σκοτώσετε σεῖς μετὰ δέκα λεπτά.

— Γιατί;

— Γιατὶ θὰ σὺς ἀναγνωρίσσεις, δύτες τὸν ἀναγνωρίσσεις καὶ σεῖς. — Θά μ' ἀναγνωρίσῃς ἐτοι μετεμφευμένον κι' ἀφοῦ ἔχει τὴν ίδιαν τὸν ἔπειταν ; Λέν τὸ πιστεύον. 'Εξ αἱλοῦς δό Τρουζέλλος μᾶς χρεάστεται εἰτοὶ τὸ παρόντος. Είνε δό μνος ποὺ ζέχει ποὺ φίνεται εἰτοὶ τὸν δόνι Διάτου Διάτ' καὶ διτὶς τὸν πάροντας λόγια.

— Ο θεός νά δώσῃ μή μαζὶ τοῦ αὐτὸν αὐτόν...

— Μετέντησος, δέν εἴμαστε κούνιες ποὺ νά πάρει δό διάβολος ! Διτὶς σπαθᾶ σᾶν τὰ δικαία μας ἀξίζουν για ἔκαπον δύο... Νάτος μάλιστα, ἔχεται ὁ κύριος Τρουζέλλος. Λοιπὸν τοιμούδια !

Πραγματικῶς δό Τρουζέλλος μπήκε στὸ δωμάτιο, ἔβαλε ταῖς μπουσάλες στὸ τραπέζι καὶ κάθησε.

Ο Λαντρό δὲν μπόρεσε νά μή τοῖξη τὰ δόντια του βλέποντας τον 'Ο Τρουζέλλος τὸ αὐτελῆμα καὶ ταραζενεύει.

Ο κόμης ἐποιεύτε τον μαγαζίου μου. Μήν τὸν βλέπεις ἐτοι ἄγονος. Είνε ἀγαθὸς σᾶν πρόστατο.

— Ναι.., ίσως, είλεν δό Τρουζέλλος. Καμιαὶ φορά ἡ φυσιογνωμία ἔξαπατα. Συγχρόνως βαθὺς στεναγμὸς ἔσφυγε ἀπὸ τὸ στήθος του.

— Φαινούσαντος λυπημένος, φύλε μου, τοῦ εἴπεν ὁ κόμης.

— Ελαττὸν νυμφεύμενος κύριες; στότερον δό Τρουζέλλος ἀντὶς ἀλλῆς ἀπάντησες.

— 'Αν εἴμαι νυμφεύμενος ; εἰπεν δό κόμης φουτικάνωντας, καὶ τὸ φωτᾶς ; Στὴν ἐπαρχία μου ἀφρησαὶς ὥιαν ἔφρυγα για τὸ ταξεῖδι αὐτὸν μὰ διφράγμα γυναῖκας καὶ ὄπτα παιδιά ! 'Επερε δόμος νά ταξιδεύων. 'Η δουλεῖες, βλέπεις, ἀπὸ τὸ νά μέρες καὶ αὐτὸν τὸ ἀλλοι μιὰ ὑπερόσεως, ἔνας καθηκόν. Σηπτὸν νά βγα μάζα βαριτοτική μου...

— Φλαμανδὸν δέρβαν ; στότησε ταραγμένος δό Τρουζέλλος.

— Φλαμανδὸν δέρβαν. Μοῦ είπαν πῶς ἡσαν ψαλμηπόλος. σὲ κάπιαν ἀρχόντισσα στὴ Μαδρίτη. 'Οσαν δῆμος πήγα καὶ τὴν ζήτησε τὸ ἀρχοντικό ήσαν ἔρωμα. Μ' ἐληπηρόφρονας μόνον πῶς βρίσκεται μὲ τὴν κυρία της σὲ κάπιον πνόγυ ἐδῶ στὴ δ' Ἀγγελία. Στάθηκα λοιπὸν περονήντας ἀπὸ ἐδῶ μητάκις τύχει καὶ τὴν βρῶ, γιατὶ πρέπει νά τὴν βρῶ.

— Συμβαίνει τιποτε τὸ ἔκτακτο ; φώτησε ταραγμένος δό Τρουζέλλος.

— Εκτακτο, είπατε ; Και μὲ τὸ πισταπάνω. Κάπιοις ἀπὸ μητρὸς θείος της τῆς ἀφρησαὶς κληρονομία μερικάν σκοῦδα καὶ πρέπει νά τὰ τῆς τὰ δώσω.

— Η πληροφορία αὐτῆι, τὸ ψέματα αὐτὸν τὸν κόμητος, έκαμε τὸν Τρουζέλλο νά γονδώσω τὰ μάτια του ἀπὸ πλεονέκαι.

— Λέτε μάλιστα ; έφωνες.

— Αν λέω μάλιστα ; Ή σακκούλα μὲ τὰ σκοῦδα βρίσκεται μέσα στὶς ἀποσκευές μου.

— Και είνε Φλαμανδὴ ἡ ἀναδεξιμία σας !

— Φλαμανδὴ δέρβαν.

— Ξανθὴ ;

— Σὰν τὸν ωριμό στάχυ.

— Ανθηρά ;

— Σάν τὸ τριαντάφυλλο.

(Ακολουθεῖ)

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΗΘΙΝΑ

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΉΣΑΝ ΣΩΦΩΤΕΡΟΙ ΜΑΣ

Αι ἀνακκαλύψεις των. "Ησευρχν τὸ τηλεσκοπία. Είχαν τὸν κερκυνὸν ὑπὸ τὰς διαταγῆς των. Χρησιμοποιούσαν τὸν στρυτόν ἀλάτι. 'Οπου τὸ μολύβι μεταβάλλεται σὲ χρυσάρι. Τὸ μηρυγκρίστρη της Κλεοπάτρας. 'Η κόρη του Ψαμμιτίχου. Τὸ γυαλί που δέν έσπαζε ποτέ...

'Από ένα λίαν ἐνδιαφέρον σύγγοναμα, τὸ δοτον δέξθητη τελευταῖς περὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀρχαίων καὶ ἐν τῷ διπλῷ μητοποιοῦζεται ἀνατυρόφετως, διτὶς οἱ ἀρχαῖοι ὑπῆρχαν πλέον ἡμένιοι προσδεμένοι, μποτσώμενοι κάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ 'Μπουκέτου' τὰ κάτωθι :

Φαίνεται, λοιπόν, πρώτα—πρῶτα, διτὶς οἱ ἀρχαῖοι χρηματοιοῦσαν τηλεσκόπια. 'Ένα χειρόφραγμα τοῦ XIII αἰώνος, παμπιστὴ τὸν Ιππολίτειον παραποράντα τοὺς ἀστέρας διὰ σωλήνων ἀποτελούμενον, ἀπὸ διάφορα κομπάτια.

Ἐπίσης εἰς τὰς διερίστας τοῦ 'Ησακλείου' ενόρχησαν φαυοὺς ισχυρότερους τῶν σημειώνων τῆς κοινῆς χρήσεως.

Ο 'Ιαμβίλιος' ἀναφέρεται. 'Ένα χειρόφραγμα τοῦ ΙΙΙ αἰώνος, παμπιστὴ τὸν Ιππολίτειον παραποράντα τοὺς ἀστέρας, διπλαῖς πού διαφέρουν πολύτιμα.

Ο 'Αγαθίας' μᾶς αποκαλύπτει διτὶς κατά τὸν θεόντος κοινῆς χρήσεως :

Ο 'Ανθέλμιος' κατόρθωμεν νά σίγην ἀστραπάς καὶ κεραυνούς κατά τὴς οἰκίας τοῦ ἔχθρος του Ζηνόνος ! Επέκτης διμος τοῦ Ανθέλμιου καὶ οἱ Δωριεῖς ιερεῖς, οἱ Ινδοί, οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ Αἴγυπτοι, ηὔσαν τὰ τρόπον νά ελίξιντον νά δεσμεύσουν ἀκόμη τὸ κεφανί. Εἰς τὰ θυσιατήρια τῶν μάλιστα ταῦτα πού ένθασαν εἰκασίαν την στιγμήν...

Οταν δὲ τοῦ 'Αλαρίχος' ἐπολύρχησε τὴν πόλιν Ναονίαν ο 'Ετερουργού ιερεῖς εἰσαγάγειν ἀστραπάς στὸν πλῆθος κεραυνῶν καὶ τὸν άναγκαστανόν τοῦ Ζεύς !

Ο Καλλιγάλας ἀγόρασεν ἀπὸ ένα Χαλδαῖο μάργο τὸ μυτικὸ νά δευτέρην τοὺς κεραυνούς διπλούς ιετὸν αὐτὸν ηὔθετο καὶ νά ἀντιτάσσῃ κατά τῶν φυσικῶν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν τεχνητάς, ποὺ έκαμψαν μάλιστα τὸν ίδιον κρότο...

Κατά τὸν Σουίδαν καὶ τὰ Χοσνικά τῆς 'Αλεξανδρείας, δό Ζωδάσιον καὶ στότερον τοῦ θεοῦ τοῦ Ζεύς !

Προσορδύνειν τῶρα καὶ εἰς ἀλλας ἐφευρέσεις καὶ ἀνικαλύψεις :

Ο 'Βάρδων' ἀναφέρει διτὶς οἱ κάτοικοι μεριστῶν τόπων ἐλλείπειν θυλασσῶν ὡραίων διπλούς ίρους τὰ διπλούς μάλατος κατεσκευάζαν ἀλάτι ἀπὸ φυτά...

Ο Καλλιγάλας ἀγόρασεν ἀπὸ ένα Χαλδαῖο μάργο τὸ μυτικὸ νά δευτέρην τοὺς κεραυνούς διπλούς ιετὸν διπλούς καὶ τὸν άναγκαστανόν τοῦ Ζεύς !

Επέκτης διμος τοῦ Αίγυπτου διπλούς τοῦ Ψαμμιτίχου, ἐφαίνετο μετανάστης καὶ τὸν ίδιον πρόσωπον διπλούς τοῦ Ζεύς !

Οταν εὐέθη δό νεκρὸς τῆς θυγατρός του Ψαμμιτίχου, ἐφαίνετο μετανάστης καὶ τὸν ίδιον πρόσωπον διπλούς τοῦ Ζεύς !

Εξ αἱλοῦς διατηρήσαντα τῶν μουσικῶν διπλούς τοῦ Αίγυπτου βαθιάδιο.

Οταν εὐέθη δό νεκρὸς τῆς θυγατρός του Ψαμμιτίχου, ἐφαίνετο μετανάστης καὶ τὸν ίδιον πρόσωπον διπλούς τοῦ Ζεύς !

Τέλος κατὰ τὸν Αράβην 'Ιβν—'Αβν—'Αλζική, οἱ Αἴγυπτοι ηὔσαν νά φτιάνουν ἀγγεία απὸ γυαλί τὸ διπλό τούτου, τοῦ 400 έτῶν καὶ πλέον !!

Εξ αἱλοῦς διατηρήσαντα τῶν μουσικῶν διπλούς τοῦ Αίγυπτου χαρόματα, μαλαγώντα τὸν μέρον τοῦ ἀποτελεῖσται !

Τέλος πράγμα είνε, διπλαὶς έφερετε, ἔγνωστο σήμερα...

Και σταματαμε σήμερα εδώ για νά συνεχίσουμε στὸ προσεχές μὲ νέας καταπληκτικάς αποκαλύψεις καὶ ντοκουμέντα.

Ο 'Αρχαιοειλέγος